

CAPITOLUL I

Consiliul Superior al Magistraturii. Prezentare generală/Atribuții.

Misiune și viziune

Esența rolului și a atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii este sintetizată în cuprinsul dispozițiilor Capitolului 6 Secțiunea a 3-a din Constituția României, respectiv **articolul 133 alin. 1**, potrivit căruia **”Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.”**

În acest context constituțional, este evident că misiunea Consiliului Superior al Magistraturii este de a asigura funcționarea justiției ca un serviciu cu adevărat independent, iar acest lucru trebuie realizat în principal, prin consolidarea instituțiilor din domeniul judiciar - instanțele judecătorești și parchetele corespondente – dar și prin apărarea fermă și imediată a oricărui încercări de afectare sau încălcare a independenței magistraților judecători sau procurori, de la nivelul funcțiilor de conducere sau de pe palierele de execuție.

Din perspectiva **funcției de reprezentativitate** pe care o asigură Consiliul Superior al Magistraturii, normele constituționale sunt completate de dispozițiile articolului 1 din Legea nr. 317/2004 republicată¹, care prevăd:

”(1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este independent și se supune în activitatea sa numai legii. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii răspund în fața judecătorilor și procurorilor pentru activitatea desfășurată în exercitarea mandatului.”

Principalele atribuții ale Consiliului Superior al Magistraturii sunt prevăzute de **articolul 134**, potrivit căruia:

(1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagieri, în condițiile legii.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție nu au drept de vot.

(3) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției.

Evident că aceste atribuții sunt completate de cele din legea proprie de organizare și funcționare a instituției, toate dispozițiile legale în vigoare stabilind în esență, responsabilitățile Consiliului Superior al Magistraturii pe câteva direcții de acțiune fundamentale, unanim aplicabile magistraților judecători și procurori:

¹ Republicată în M. Of.nr. 628 din 1 septembrie 2012.

- **Asigurarea funcționalității sistemului judiciar;**
- **Gestionarea carierei magistraților;**
- **Avizarea actelor normative din sfera autorității judecătorești;**
- **Soluționarea acțiunilor disciplinare împotriva magistraților.**

În mod obligatoriu, din perspectiva funcției de vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii, cu atribuții și responsabilități directe pe componenta magistratului procuror, parte din activitatea Consiliului trebuie raportată la structura de personal a Ministerul Public care funcționează la acest moment cu un

TOTAL de 236 unități:

- **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;**
- **2 direcții specializate;**
- **15 parchete de pe lângă curțile de apel;**
- **43 parchete de pe lângă tribunale;**
- **176 parchete de pe lângă judecătorii.**

Identificarea și stabilirea unor obiective realiste din perspectiva unui membru cu funcție de conducere în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, presupun în mod categoric o analiză a principalelor elemente de vulnerabilitate constatate la nivelul întregului sistem judiciar, reținute în documente interne și internaționale reprezentative.

Astfel, pot fi puse în discuție ca puncte de reper în acest sens, cel puțin două categorii de documente programatice esențiale pentru activitatea judiciară în general, dar și pentru Consiliul Superior al Magistraturii, în particular.

1. Mecanismul de Cooperare și Verificare² - în principal, Raportul publicat în luna noiembrie 2017 dar și cele anterioare, a constatat că „la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii dar și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost depuse eforturi pentru rezolvarea tuturor dificultăților întâmpinate de aplicarea noilor coduri și a noilor instituții promovate de acestea.

Raportul este pozitiv cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și instituțiile din sistemul judiciar, „confirmându-se faptul că sistemul judiciar a trecut printr-un proces de reformare profundă și că și-a demonstrat în mod repetat profesionalismul, independența și responsabilizarea.

Se remarcă faptul că CSM “și-a îndeplinit sarcinile și a demonstrat soliditatea și reziliența instituției”.

Este apreciat și faptul că, „la sfârșitul lunii februarie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii și-a prezentat prioritățile pentru mandatul său (2017-2022), fapt ce oferă o bază pentru a promova responsabilizarea instituției. Consiliul a luat măsuri pentru promovarea transparenței și a deschiderii, a organizat consultări cu instanțele și parchetele și lucrează la un program și o strategie colective care vor viza domenii ce includ activități de informare, măsuri pentru îmbunătățirea imaginii publice a sistemului judiciar, relațiile cu mass-media și cooperarea cu Guvernul și cu Parlamentul”.

² www.ec.europa.eu/cvm. Raportul Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu asupra progreselor înregistrate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, publicat la data de 15 noiembrie 2017.

2. Rapoartele privind starea justiției³ elaborate de către Consiliul Superior al Magistraturii sunt documente de analiză concretă de un real folos pentru instanțele judecătorești și parchetele corespondente, sens în care concluziile acestor rapoarte cât și elementele de vulnerabilitate instituțională constatate trebuie să constituie repere manageriale standard pentru orice echipă de conducere de la nivelul Ministerului Public și a Consiliului Superior al Magistraturii.

Din analiza acestora a rezultat faptul că vulnerabilitățile sistemului judiciar, deci inclusiv ale Ministerului Public și implicit ale CSM, pot fi structurate pe mai multe categorii, astfel:

- **vulnerabilități de ordin legislativ;**

- **vulnerabilități în domeniul resurselor umane** - se evidențiază insuficiența personalului pentru toate categoriile profesionale - judecători, procurori, grefieri, arhivari, agenți procedurali etc. Se apreciază necesară redimensionarea schemelor de personal, dar și normarea muncii pentru personalul auxiliar de specialitate în vederea corectei dimensionări a activităților.

- **vulnerabilități în domeniul resurselor materiale** – reflectate în inexistența pentru toate instanțele și parchetele a unor sedii cu adevărat funcționale, a unei baze logistice ce trebuie îmbunătățită constant sau alocarea unor sume de bani în vederea definitivării procesului de informatizare a sistemului judiciar în ansamblul său.

- **alte categorii de vulnerabilități** – sunt cele care vizează multiple aspecte corelative activităților de urmărire penală sau judecată propriu-zise, respectiv:

- lipsa de credibilitate; se arată că această vulnerabilitate s-ar putea înlătura sau cel puțin diminua, prin asigurarea unei pregătiri profesionale corespunzătoare, inclusiv sub aspectul comportamentului și al interacțiunii sociale;
- integritatea magistraților;
- practica neunitară;
- dezinteresul pentru ocuparea funcțiilor de conducere;
- creșterea numărului de cauze.

OBIECTIVE PROPUSE. MODALITĂȚI DE REALIZARE.

În condițiile aprobării în unanimitate de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii nou constituit în cursul lunii ianuarie 2017, a **directiilor de acțiune** pentru perioada **2017-2022**, este evident că obiectivele actualei și viitoarelor echipe manageriale care se vor succeda la conducerea Consiliului trebuie să aibă ca repere principale chestiunile deja asumate instituțional și susținute public de către CSM, în ansamblul său, în vederea asigurării la parametri optimi a funcționabilității justiției ca serviciu de interes public, dar și pentru consolidarea instituțională a Consiliului Superior al Magistraturii, ca și garant al independenței justiției.

Este adevărat, că în mod absolut firesc, viitorul Președinte și Vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii își vor putea asuma și obiective proprii, particulare, supuse aprobării

³ www.csm1909.ro.

întregului Consiliu, dar în beneficiul exclusiv al sistemului judiciar, fapt care trebuie realizat prin raportare la obiectivele majore asumate anterior de către CSM cu ocazia constituirii sale.

Astfel, prin **Hotărârea nr.162/28 februarie 2017**, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat direcțiile de acțiune prioritare pentru mandatul actual al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii și, în continuarea acestuia, pentru întreg mandatul 2017-2022 al Consiliului Superior al Magistraturii.

În mod concret, acestea constau în:

1. **Independență – responsabilitate.** Identificarea unor pârgii eficiente de întărire a independenței, corelativ cu creșterea responsabilității magistraților.
2. **Independența financiară a sistemului judiciar.** Salarizare magistrați. Asigurarea independenței reale a sistemului judiciar din perspectiva independenței financiare, prin intensificarea demersurilor pentru preluarea bugetului instanțelor de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Elaborarea și promovarea unui proiect de act normativ distinct vizând salarizarea magistraților – aspect circumscris independenței justiției.
3. **Asigurarea unui volum optim de muncă instanțe/parchete.** Adaptarea resurselor umane la nevoile concrete ale instanțelor și parchetelor. Cadru legal mai suplu pentru asigurarea eficientizării activității judiciare.
4. **Infrastructură instanțe și parchete.** Infrastructură CSM. Îmbunătățirea infrastructurii și logisticii IT. Identificarea de soluții viabile pentru problematica sediilor și dezvoltarea performanțelor infrastructurii IT.
5. **Comunicare.** Elaborarea unei strategii de comunicare publică eficientă și predictibilă, în acord cu principiul transparenței instituționale.

Pentru aducerea la îndeplinire a celor adoptate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit grupuri de lucru distincte, aflate în coordonarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea gestionării activităților necesare atingerii obiectivelor circumscrise direcțiilor de acțiune prezentate mai sus.

În scopul utilizării judicioase a resurselor și dezvoltarea unor activități eficiente, de tip rezultat, fiecare grup va elabora un plan etapizat cu activitățile specifice asociate obiectivelor generale și/sau specifice propuse, pe care le va aduce la cunoștința membrilor Consiliului, aceștia având posibilitatea de a propune modificări sau completări ale proiectelor cu aspectele apreciate ca fiind oportune. Grupurile de lucru își vor desfășura activitatea până la implementarea completă a acțiunilor prevăzute în proiecte, conform tematicii și etapelor ce vor fi stabilite.

Din perspectivă personală, consider că **activitatea prezentă și viitoare a Vicepreședintelui Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie o continuare firească, onestă și solidă a mandatului de conducere asumat de către Președintele CSM**, axată în principal pe problematica Ministerului Public; din această perspectivă, consider că ar fi oportun ca pe viitor, candidaturile pentru funcțiile de Președinte -Vicepreședinte CSM să aibă la bază ideea de **echipa managerială**, iar elementele de viziune ce urmează a fi implementate în comun să se realizeze pe baza unui **proiect managerial unic**, aparținând celor doi candidați.

Actualul cadru normativ⁴ stabilește în sarcina președintelui CSM, și implicit, în lipsa acestuia, în sarcina Vicepreședintelui CSM următoarele atribuții:

- a) reprezintă Consiliul în relațiile interne și internaționale;
 - b) coordonează activitatea Consiliului și repartizează lucrările pentru Plen și secții;
 - c) prezidează lucrările Plenului, cu excepția cazului în care la lucrări participă Președintele României;
 - d) propune Plenului măsurile necesare pentru începerea procedurilor de revocare a membrilor Consiliului și de ocupare a locurilor devenite vacante;
 - e) semnează actele emise de Plen;
 - f) sesizează Curtea Constituțională în vederea soluționării conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice;
 - g) desemnează membrii Consiliului care pot fi consultați pentru elaborarea unor proiecte de acte normative;
 - h) prezintă în ședința publică a Plenului raportul asupra activității Consiliului, care se transmite instanțelor și parchetelor și se dă publicității;
 - i) prezintă Camerelor reunite ale Parlamentului României, până la data de 15 februarie a anului următor, raportul anual privind starea justiției și raportul anual privind activitatea Consiliului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de Internet a Consiliului;
 - j) propune Plenului revocarea din funcția de membru ales al Consiliului, în condițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare;
 - k) are calitatea de ordonator principal de credite, care poate fi delegată secretarului general;
 - l) stabilește atribuțiile secretarului general adjunct, la propunerea secretarului general al Consiliului;
 - m) coordonează activitatea Compartimentului de audit public intern;
 - n) coordonează activitatea Biroului de informare publică și relații cu mass-media;
 - o) coordonează activitatea Compartimentului de documente clasificate.
- Președintele Consiliului stabilește atribuțiile vicepreședintelui, având în vedere dispozițiile alin. (1), (4) și (5).

În lipsa președintelui Consiliului, atribuțiile prevăzute anterior **se exercită de vicepreședinte.**

Neexistând la acest moment o altă procedură electivă, consider că rolul pe care trebuie să și-l asume Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să includă următoarele obiective principale:

CAPITOLUL II

CONSOLIDAREA STATUTULUI DE MAGISTRAT AL JUDECĂTORULUI ȘI PROCURORULUI.

Statutul de magistrat trebuie să reprezinte pentru Consiliul Superior al Magistraturii singurul reper instituțional care nu poate fi negociat și care nu poate fi supus niciunei alte interpretări teoretice sau practice din partea factorului politic.

Din această perspectivă, decidenții politici trebuie să asigure toate **garanțiile legale, inclusiv constituționale, pentru consolidarea statutului magistratului procuror.**

⁴ Articolul 7 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, adoptat prin Hotărârea nr.326 din 24 august 2005.

O nerecunoaștere publică sau lipsa unor măsuri concrete pentru protecția sau consolidarea acestui statut, ar reprezenta o formă de presiune de neacceptat pentru activitatea judecătorilor și procurorilor.

Consolidarea statutului procurorilor este o consecință firească a faptului că activitatea judiciară este desfășurată de judecători în scopul îndeplinirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, **sens în care independența magistratului judecător trebuie recunoscută și magistratului procuror.**

Chiar și în contextul modificărilor legislative, amplu dezbătute în spațiul public, acest element esențial pentru o justiție cu adevărat independentă și consolidată, nu trebuie să comporte modificări.

În mod concret, pot contribui la consolidarea acestui statut și următoarele elemente:

1- Acordarea inițiativei legislative Consiliului Superior al Magistraturii.

Alternativele actuale aflate la îndemâna **Consiliului Superior al Magistraturii** sau a Ministerului Public fie de a aviza anumite proiecte de lege, fie de a formula puncte de vedere pe marginea unor proiecte de legi inițiate de alte instituții sau lansate în dezbateri publice, sunt chestiuni care asigură doar în mod parțial nevoia unei legislații coerente și predictibile.

Este adevărat că în această materie dispozițiile constituționale sunt neechivoce, dar o astfel de propunere poate fi materializată într-o eventuală perspectivă de revizuire a Constituției.

2- Alocări bugetare realiste și efective.

Susținerea financiară a activității judecătorilor și procurorilor trebuie să se reflecte în asigurarea de fonduri bănești pentru plata drepturilor salariale, în totalitatea lor, pentru realizarea unor investiții menite a crește calitatea muncii (construcția sau reabilitarea de sedii, achiziții de tehnică I.T., dezvoltarea unor programe de pregătire profesională), dar și pentru asigurarea unor resurse financiare necesare realizării unor acțiuni de anvergură, cu efect descurajant major în mediile infracționale și cu un impact mediatic deosebit.

*- În condițiile diferențelor salariale apărute anterior între magistrați generate de aplicarea diferențiată a **procentului de 2,5,11% la baza salarială**, dar și în condițiile în care acest coeficient de 18% se acordă în momentul pensionării magistratului conform hotărârii ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor pricini, este lăudabilă acordarea nediferențiată a acestor majorări tuturor magistraților procurori și judecători, prin instituirea aceluiași quantum al VRS.

Trebuie spus faptul că, punctual, pe acest segment îmi doresc să cred că actualul CSM a avut rolul determinant în asigurarea cadrului legal, prin adoptarea unei hotărâri de principiu, ce a fost însoțită de toți ordonatorii de credite de la nivelul instanțelor/ Ministerului Justiției, respectiv la nivelul Ministerului Public, fapt ce a permis plata efectivă a acestor sume. (**Hotărârea nr. 64/ 19 ianuarie 2017 Plenului CSM**).

*- Într-o manieră similară trebuie procedat și în cazul **plății dobânzilor** aferente sumelor obținute prin hotărâri judecătorești, în sensul acordării acestora tuturor judecătorilor și procurorilor, în condițiile în care totalitatea acțiunilor promovate pentru plata dobânzilor sunt admise, iar judecarea acestor cauze a devenit exclusiv formală.

*- Deosebit de importantă pentru magistrații cu o vechime semnificativă în magistratură este și problema **pensiilor speciale**, sens în care s-a impus consolidarea cadrului legal pentru garantarea acestora.

În această materie poate fi luată în calcul ca și element suplimentar de recunoaștere și recompensare a stabilității în magistratură, posibilitatea pensionării la realizarea unei **vechimi neîntrerupte de 20 ani doar în profesia de magistrat**, lucru de altfel realizat prin adoptarea modificărilor la pachetul legislativ privind legile justiției, inclusiv prin contribuția Consiliului Superior al Magistraturii.

*- Nu putem lua în discuție perspectiva bugetară a consolidării justiției fără a aduce în atenție două aspecte esențiale, absolut obligatorii a fi soluționate în cel mai scurt timp:

- **rezolvarea situației locative a Consiliului Superior al Magistraturii**, prin alocarea unui sediu propriu;

- sprijinirea demersurilor realizate pentru **rezolvarea situației locative a Înaltei Curți de Casație și Justiție**, prin alocarea unui sediu propriu;

În cazul ambelor instituții fundamentale în arhitectura sistemului judiciar actual, apare ca inexplicabilă și total nesperată, imposibilitatea identificării unor soluții practice, în condițiile în care acestea sunt probleme cunoscute de multă vreme, dar amânate de la an la an.

În condițiile în care s-au găsit resurse financiare în cazul altor instituții publice (fapt total îmbucurător), trebuie realizate demersuri similare și în cazul Consiliului Superior al Magistraturii și Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu atât mai mult cu cât o evaluare contabilă a sumelor de bani plătite de a lungul timpului cu titlu de chirii pentru sediile actuale, ar fi justificat, fără echivoc, accelerarea procedurilor de acest tip.

Odată realizat acest demers, pentru CSM și ÎCCJ s-ar îndeplini o dublă perspectivă instituțională:

- Asigurarea unor soluții locative reale, care să permită desfășurarea activităților într-un sediu practic, modern, funcțional și implicit dobândirea unor identități locative proprii pentru **Consiliul Superior al Magistraturii și Înalta Curte de Casație și Justiție**;

- Recunoașterea reală, nu doar declarativă a rolului constituțional pe care **Consiliul Superior al Magistraturii și Înalta Curte de Casație și Justiție** îl au în structura sistemului judiciar românesc.

3- Apărarea independenței, imparțialității și reputației procurorilor.

Conform **art.30 din Legea nr.317/2004**, Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.

Judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii, care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

La acest moment, **prezentele dispoziții aplicabile nu asigură în mod real reparația morală a demnității personale și instituționale a magistratului**, procedura derulată fiind eminamente una formală care nu generează sub nicio formă un efect disuasiv concret și nu înlătură caracterul de repetabilitate al agresiunii.

Din nefericire, noile modificări legislative aduse în această materie nu sunt de natură a contribui în mod real la consolidarea cadrului legal corespondent, motiv pentru care, pe cale de consecință, va deveni esențială maniera concretă în care membrii Consiliului Superior al Magistraturii vor aplica noile dispoziții.

CAPITOLUL III

GESTIONAREA CARIEREI MAGISTRATULUI JUDECĂTOR ȘI PROCUROR.

Pentru o evaluarea realistă și eficientă a carierei magistratului procuror este necesară o analiză concretă a stadiului actual al ponderii cantitative și a modului de repartizare a resursei umane în cadrul sistemului.

Din perspectiva procurorului PÎCCJ ca și candidat pentru funcția de Vicepreședinte al CSM, trebuie subliniat faptul că problemele sistemice cunoscute de multă vreme la nivelul Ministerului Public sunt practic aceleași:

- **numărul insuficient de procurori, personal auxiliar de specialitate și personal conex;**
- **numărul foarte mare de dosare aflate în instrumentare.**

A. Deficitul de personal de la nivelul Ministerului Public.

Conform evidențelor existente la nivelul structurii de personal din cadrul Ministerului Public⁵, situația totală a numărului de procurori ce își desfășurau activitatea la sfârșitul anului 2016 era următoarea:

- numărul total de posturi de procuror **prevăzute** în statele de funcții – **3.016.**
- numărul total de posturi de procuror **ocupate** - **2.622.**

Gradul de ocupare a posturilor este de **86,93%**, un număr de **435** de posturi fiind vacante, ceea ce echivalează cu un procent de 13,07%.

Din totalul funcțiilor ocupate, un număr de **631** erau alocate procurorilor cu funcție de conducere.

Media de vârstă a procurorilor ce își desfășoară activitatea la această dată în cadrul Ministerului Public este de **42 ani**, iar aproximativ 46,45% dintre procurori au o vechime în profesie între 15 și 20 ani.

⁵Raportul de activitate a Ministerului Public pe anul 2016.

B. Stocul de dosare existent la nivelul Ministerului Public.

În cursul anului 2016, la nivelul Ministerului Public numărul dosarelor de soluționat a fost de **1.832.463**.

Procurorii au soluționat **644.391** dosare, din care:

- **34.724** cauze la urmărire penală proprie (**5,38 %**);
- **609.667** cauze la supravegherea urmăririi penale (**94,62 %**)

La sfârșitul anului 2016 **stocul de dosare a fost de 1.095.394 cauze (416 cauze/procuror)**.

În acest context este evident că modul de valorificare și repartizare a numărului insuficient de procurori și personal auxiliar de specialitate din sistem, devine elementul central de analiză și asumare, iar Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să creeze condiții optime în acest sens, Procurorului General al PICCJ cât și celorlalți procurori șefi din cadrul Ministerului Public, prin:

1. Echilibrarea schemelor de personal la nivelul Ministerului Public.

O evaluare obiectivă și realistă a situației actuale a modului de distribuire a diferitelor categorii de personal ce își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Public, trebuie realizată preponderent în plan vertical, de la nivelul PÎCCJ, spre parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, respectiv judecătoria.

*Actualmente, PÎCCJ ca și entitate a Ministerului Public, funcționează cu un număr total de **141 de procurori**.

2. Realizarea unei repartizări echilibrate a personalului administrativ și conex sau a funcționarilor publici.

La data de 1 martie 2016 întreg Ministerul Public avea în coordonare activitatea a **3.258 persoane** personal asimilat, personal auxiliar de specialitate, funcționari publici, specialiști antifraudă, personal contractual, care deserveau activitatea celor **3.016 posturi de procuror** prevăzute, astfel încât trebuie menționat faptul că totalul personalului ce își desfășura activitatea în instituție era de **6.184** (709 posturi vacante).

Media pe Ministerul Public a raportului grefier și procuror este de **0,62/1** (fără structurile specializate).

Este evident că pentru coordonarea acestui număr foarte mare de funcții este necesară o analiză judicioasă a nevoilor reale ale sistemului prin modificarea schemelor de personal, în principal, la nivelul compartimentelor non – operative, dublată de o redistribuire a unor astfel de funcții către compartimentele operative sau către structurile specializate.

3. Reevaluarea situației detașărilor la nivelul Ministerului Public.

Conform art.58 din Legea nr. 303/2004 republicată „Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale.”

Conform acestei norme legale au fost detașați în mandatul CSM - ului anterior, la autorități publice interne (CSM, MJ, MAE, MAI, Ministerul Transporturilor, Ministerul Mediului, A.N.A.F. ș.a.), la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, **82 de procurori** din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetelor din subordine).

Rațiunea principală care consider că trebuie să stea la baza aprobării unei solicitări de detașare trebuie să aibă la bază două elemente esențiale:

- **desfășurarea de către procurorul detașat a unor activități compatibile cu statutul și pregătirea unui magistrat;**

- **plus valoarea profesională pe care magistratul detașat trebuie să o aducă Ministerului Public după încetarea perioadei de detașare.**

Având în vedere că în perioada anterioară funcționării actualului CSM s-a dispus detașarea unor procurori la diferite instituții fără interferențe directe cu activitatea de magistrat procuror, apreciez că este absolut necesar ca pentru toate solicitările de detașare formulate de către autoritățile publice, să se solicite și să se ia în calcul ca și element **obligatoriu avizul prealabil al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv al Procurorilor șefi din cadrul structurilor specializate.**

De remarcat este și faptul că, în mod absolut fundamentat, Secția pentru procurori din cadrul CSM, în actuala formulă organizatorică a aprobat detașări ale unor procurori doar către instituții reprezentative pentru sistemul judiciar și a respins prelungirile de detașare la instituții unde nu exista un corespondent real cu statutul de magistrat al procurorului, sens în care, această practică trebuie susținută și continuată și de viitoarea echipă de conducere.

Trebuie menționat faptul că la acest moment numărul magistraților procurori detașați este de **42**.

În raport cu subiectul în discuție, trebuie menționată și practica nou instituită de către Consiliul Superior al Magistraturii care, în mod fundamentat a instituit prin **Hotărârea nr. 1050/12 octombrie 2017**, regula duratei maxime cumulate a detașării unui magistrat să nu depășească termenul legal de 6 ani.

Etapela standard ce trebuie parcurse de a lungul carierei unui judecător sau procuror sunt cunoscute, dar pot fi îmbunătățite astfel:

1. Admiterea în magistratură.

La momentul actual, cele două modalități cunoscute de accedere în magistratură sunt fie prin promovarea examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, fie prin promovarea concursurilor de profil pentru persoanele cu o vechime de cel puțin 5 ani în specialitate juridică.

În această manieră în cursul anului 2017, au intrat în sistem, indiferent de forma de accedere un număr de **379 de magistrați**, din care 250 judecători și 129 procurori.

Corelativ în aceeași perioadă de referință și-au încetat activitatea din cadrul sistemului judiciar un număr de **240 de magistrați** din care 142 judecători și 98 procurori.

Din păcate, viziunea legiuitorului exprimată recent prin modificările aduse legilor justiției, nu este de natură a rezolva această problemă și nici de a consolida mecanismele actuale de accedere în magistratură; mai mult decât atât, cadrul normativ viitor generează probleme reale de funcționabilitate a instanțelor și parchetelor, lucru care, coroborat cu posibilitatea pensionării anticipate, poate duce la un blocaj instituțional real, greu de surmontat ulterior.

2. Promovarea în funcții de execuție.

Este firesc ca promovarea în profesia de magistrat să devină o certitudine pentru fiecare procuror sau judecător.

Actuala forma a concursurilor de promovare acoperă în mare parte, rigorile cerute, cu accent **pe redactarea clară și precisă a subiectelor alese, dar și cu punerea unui accent real pe proba practică a unor astfel de examinări.**

Promovarea trebuie realizată prin luarea în calcul a experienței profesionale a magistraților, prin asigurarea unei predictibilități reale a resurselor umane existente la un moment dat în sistem dar și pentru o stabilizare concretă a schemelor de personal a tuturor unităților de parchet.

3. Promovarea în funcții de conducere.

Pe acest segment de interes, trebuie subliniat faptul că pentru atingerea unor obiective instituționale maxime accentul instituțional trebuie pus în principal, pe activitatea de execuție, în timp ce activităților de control și coordonare le trebuie alocate resurse umane mai reduse.

La momentul actual, la nivelului întregului Minister Public, numărul total al funcțiilor de conducere incluzând și direcțiile specializate era de **631** din totalul general de 2622 funcții de procuror ocupate, ceea ce reprezintă **24,06 %** din funcțiile existente.

Acest lucru înseamnă că **1 din 4,15 procurori ocupă funcții de conducere.**

Pe de altă parte însă, experiența profesională acumulată de către un judecător sau procuror în decursul formării sale profesionale este recomandat a fi valorificată și la nivelul asigurării managementului de sistem sau de subsistem, sens în care este deosebit de importantă încurajarea tuturor procurorilor în asumarea unor posturi de conducere la nivelul instanțelor judecătorești și a Ministerului Public.

Pentru acest lucru, în viziunea mea, este necesară îndeplinirea corelativă a următoarelor condiții:

- punerea accentului în cadrul sesiunilor de evaluare pe **elemente de natură practică**, cu adevărat importante în contextul asumării conducerii unei unități;

- creșterea duratei funcțiilor de conducere, cu precădere la nivelul funcțiilor de cel mai înalt nivel, **la o durată de 4-5 ani**, întrucât la acest moment durata mandatului de 3 ani nu asigură atingerea unor performanțe manageriale dorite;

- sporirea atractivității funcțiilor de **conducere prin majorarea coeficienților de ierarhizare actuali**, în sensul reflectării realiste în cuantumul salarial a responsabilității asumate de către un președinte de instanță sau un procuror șef, actualul plus salarial nemaifiind unul realist și de natură a genera asumarea unor funcții de conducere.

Actualul cadru normativ în materia salarizării – **Legea nr.153/2017** reușește într-o oarecare măsură să asigure materializarea unei astfel de perspective.

4. Evaluarea magistraților judecători și procurori.

În contextul dezideratului absolut firesc al fiecărui magistrat de a obține calitative maxime pentru întreaga activitate pe care o desfășoară, evaluarea obiectivă a activității proprii devine esențială.

Opinia generală este unanimă în sensul că modalitatea actuală de evaluare este una total necorespunzătoare, nerealistă și preponderent formală, ceea ce a condus la acordarea unor calificative maxime majorității procurorilor evaluați.

În acest context se impune **redefinirea conceptuală a criteriilor care trebuie să stea la baza evaluării**, sens în care consider următoarele:

- elementul central care trebuie avut în vedere la evaluare trebuie să-l constituie **nivelul instanței sau unității de parchet la care magistratul își desfășoară activitatea** – judecătore, tribunal, curte de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție, parchet de pe lângă aceste instanțe sau direcțiile specializate, știut fiind faptul că la unitățile de prim nivel și de nivel secund, accentul este pus pe aspectul cantitativ al activității, în timp ce pentru celelalte instanțe, dat fiind rolul preponderent de control judiciar sau de îndrumare al acestora, accentul trebuie pus pe aspecte de complexitate.

S-ar da astfel eficiență principiului că magistrații ce își desfășoară activitatea – de ex. – în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să fie evaluați pe măsura experienței profesionale deosebite pe care o au, prin raportare la:

- activitățile **investigative complexe desfășurate** - (pentru procurorii din sectoare operative);

- **contribuțiile profesionale semnificative depuse, studii, note, propuneri, rolul și aportul în cadrul ședințelor de judecată** - (pentru procurorii din sectoare neoperative), corespunzătoare anvergurii celei mai reprezentative structuri de la nivelul instanțelor judecătorești și a Ministerului Public.

CAPITOLUL IV

IDENTIFICAREA MĂSURILOR PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII CSM ȘI A INSTITUȚIILOR AFLATE ÎN COORDONAREA SA.

A. Măsuri vizând activitatea Consiliului Superior al Magistraturii.

1.- Coeziune în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Solidaritate profesională între magistrații Secției de judecători și cei ai Secției de procurori;

Cei cinci reprezentanți aleși ai Ministerului Public în CSM trebuie să acționeze în mod unitar, conjugat, dar în același timp, integrat cu activitatea membrilor judecători din cadrul Consiliului, pentru apărarea drepturilor procurorilor dar și pentru consolidarea statutului de magistrat al procurorului, iar în această construcție, rolul reprezentantului PÎCCJ devine unul major în coagularea tuturor acestor cerințe.

Orice atitudine singulară, necoordonată cu nevoile reale ale sistemului poate genera erori de sistem, greu de remontat ulterior.

În condițiile în care Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-și îndeplinească rolul său constituțional prin asigurarea funcției de reprezentare a întregului sistem judiciar, este absolut firesc ca acest lucru să se realizeze în primul rând, prin **stabilirea unei coeziuni interne și a unui**

echilibru decizional real la nivelul membrilor aleși, prin renunțarea la orgolii personale, la abordări individuale în detrimentul celor colective sau prin încercarea de găsire în afara Consiliului a unor potențiale soluții de rezolvare a unor probleme sistemice interne.

Doar un CSM consolidat instituțional în interior poate garanta un sistem judiciar consolidat în integralitatea sa.

2.-Transparența activității Consiliului Superior al Magistraturii;

Fiind vorba despre desfășurarea în mod exclusiv a unei activități în favoarea magistraților, dar cu un evident interes pentru opinia publică în general, elementele de transparență decizională, de motivare riguroasă și pertinentă a măsurilor dispuse, dar și comunicarea publică coerentă și rapidă, trebuie să constituie repere constante ale întregii activități a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Pe acest segment relația cu **reprezentanții mass-media** trebuie să fie una deschisă și firească, pentru a permite o informare corectă și argumentată, inclusiv în cazul unor aspecte controversate sau eventual critice din activitatea Consiliului.

La fel de importantă este și **comunicarea cu societatea civilă**, realizată în mod direct prin intermediul celor doi reprezentanți desemnați în Consiliu, iar expertiza acestora în comunicare publică trebuie valorificată în totalitate de către conducerea CSM.

3.-Reducerea numărului de magistrați ce își desfășoară activitatea în cadrul aparatului tehnic propriu al Consiliului Superior al Magistraturii;

Acoperirea acestor funcții trebuie făcută prin atragerea de personal contractual de specialitate și redistribuirea către sistemul judiciar a posturilor de magistrat ocupate în prezent. Trebuie menționat faptul că la acest moment, în cadrul CSM, pe funcții de acest gen își desfășoară activitatea un număr total de **45 magistrați detașați** (27 judecători/ 18 procurori).

Prezența magistraților în aparatul tehnic al CSM trebuie să constituie excepția, nu regula.

4.-Mandat de conducere pentru 2 ani pentru Președintele și Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii ;

Actuala formulă a alegerii anuale a președintelui și vicepreședintelui Consiliului Superior al Magistraturii, în care există în mod natural certitudinea ca fiecare membru procuror să ocupe la un moment dat o funcție de conducere, nu poate asigura dezvoltarea unor inițiative durabile pentru sistemul judiciar. De aceea, **modificarea duratei mandatelor de conducere la un termen de 2 ani** ar putea reprezenta o variantă realistă de funcționabilitate a Consiliului.

Modificările aduse Legii nr. 317/2004 nu sunt de natură a asigura realizarea acestui obiectiv, sens în care propunerea poate constitui o temă de reflecție pentru viitor.

5.- Dialog instituțional permanent cu asociațiile profesionale ale magistraților.

Asociațiile profesionale ale magistraților judecători, procurori sau cele comune sunt entitățile care, cel mai adesea, urmare a comunicării constante și lipsită de formalist cu magistrații, au un feed back în timp real al nevoilor și așteptărilor magistraților.

Dialogul Consiliului cu aceste asociații trebuie să reprezinte o constantă, așa cum întâlnirile trimestriale/semestriale cu reprezentanții acestora pot constitui elemente comune de sprijin reciproc.

6.- Dialog instituțional cu celelalte puteri ale statului.

În măsura în care activitatea Consiliului Superior al Magistraturii se desfășoară în apărarea sistemului judiciar în ansamblul său, dar cu consecințe directe asupra modului de realizare a justiției ca serviciu de interes public, este evident că este necesară o comunicare loială, reală și reciprocă cu reprezentanții puterii legislative și executive, pe problemele de interes comun.

O izolare instituțională a Consiliului sau un refuz expres sau implicit al dialogului, poate genera blocaje instituționale de ordin legislativ sau administrativ, greu de acoperit ulterior.

B. Măsurile vizând activitatea Institutului Național al Magistraturii și a Școlii Naționale de Grefieri.

În condițiile în care modificările legislative sunt foarte frecvente, dispozițiile actualelor coduri impun aplicarea unor noțiuni și principii juridice novatoare iar problematica infracțională cunoaște abordări noi, într-o continuă dinamică, este evident că activitatea de coordonare instituțională cu Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri trebuie consolidată și extinsă pentru domenii de interes comun.

Argumentele mai sus-invocate consider că impun:

- reanalizarea actualului format al examenelor de admitere în magistratură și a celor de promovare;
- reanalizarea actualelor curricule școlare dar și completarea acestora cu posibile noi materii de **studiu** (de ex, introducerea unui modul didactic de combatere a criminalității organizate, a criminalității informatice, a corupției, ș.a.m.d.);
- punerea accentului și pe latura practică a materiilor studiate, prin implicarea în activitățile didactice a unor **magistrați judecătorești și procurori cu experiență practică reală și cu adevărat reprezentativi pentru instanțele judecătorești și Ministerul Public.**

Nu în ultimul rând, și prin raportare directă la experiența neplăcută a ultimelor concursuri de promovare organizate, se impune **urgenta reevaluare și modificare a regulamentelor corespondente⁶**, în ideea eliminării potențialelor erori în redactarea subiectelor sau în stabilirea baremurilor de corectare, dar și pentru instituirea unei obiectivități maxime în selecția candidaților înscriși.

C. Măsurile vizând activitatea Inspectiei Judiciare.

În măsura în care Inspectia Judiciară – ca entitate autonomă – desfășoară toată gama de activități proprii care vizează activitățile premergătoare ce pot duce la constatarea elementelor care aduc atingere independenței și reputației magistraților, este evident că relația instituțională Consiliul Superior al Magistraturii - Inspectia Judiciară devine foarte importantă.

De aceea, prin modificări de ordin legislativ, trebuie consolidat rolul Consiliului Superior al Magistraturii pe următoarele posibile domenii de interes comun:

- selectarea inspectorului șef/ inspectorului șef adjunct;
- modalitatea de selectare a inspectorilor judiciari și durata mandatului acestora;
- alegerea tematicii de control;

⁶ Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor adoptat prin Hotărârea CSM nr. 621/21 septembrie 2006.

- **auditarea anuală a activității Inspecției Judiciare de către CSM** și nu de către alte entități selectate în mod individual de către conducerea Inspecției Judiciare.

Și în această materie, modificările legislative propuse nu sunt de natură a asigura realizarea acestui obiectiv, sens în care propunerea poate constitui un temei viitor pentru maniera practică de punere în aplicarea a viitoarelor dispoziții.

CAPITOLUL V

AVIZELE ACORDATE DE CĂTRE CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII.

Dat fiind faptul că instanțele judecătorești și Ministerul Public sunt entitățile care pun în practică toată gama de acte normative, dintr-o multitudine de domenii de interes public, este evident că în primă fază, este nevoie ca statul român să asigure magistraților **stabilitate și predictibilitate legislativă**.

În lipsa atributului inițiativei legislative a Consiliului Superior al Magistraturii – varianta ideală, dar imposibil de realizat constituțional la această dată – este foarte important ca organismul reprezentativ pentru toată activitatea magistraților – Consiliul Superior al Magistraturii – să fie solicitat pentru avizarea tuturor proiectelor de lege cu impact major pentru justiție, **iar avizul acestui organism, să devină obligatoriu**.

În această materie, consider că trebuie remarcată activitatea actualului CSM, care în două rânduri, în mod public și asumat, având la bază consultarea și opinia majoritară a magistraților judecători și procurori, **a avizat negativ două proiecte de modificare a legilor justiției**, care nu corespundeau în mod real nevoilor sistemului judiciar și nici justițiabililor (**Hotărârile nr. 974/28 septembrie 2017 și nr. 1148/9 noiembrie 2017 ale Plenului CSM**).

Trebuie subliniat și faptul că activitatea actualului Consiliu, pe durata întregului an 2017, a fost grevată de **consultarea instanțelor și parchetelor și de formularea unor propuneri de modificare a legilor justiției** de natură a crea mecanisme și proceduri de îmbunătățire reală a activității sistemului judiciar în ansamblul său.

Din păcate, mare parte a propunerilor de modificare formulate de Consiliul Superior al Magistraturii dar și avizele negative anterior menționate nu au fost luate în calcul de către puterea legiuitoare.

În măsura în care modificările propuse vor deveni aplicabile, CSM va avea rolul determinant în aplicarea lor practică și de creare a unei practici unitare, coerente, predictibile pentru magistrați și societate.

În același sens CSM⁷ a susținut că „marea provocare a anului 2017 cu impact pentru sistemul judiciar a reprezentat-o gestionarea procesului de modificare a Legilor Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii având atribuții de avizare a proiectelor de modificare legislativă. Desfășurarea a numeroase consultări cu magistrații din țară în acest scop a reflectat o abordare participativă a

⁷ Raportul de activitate al Consiliului Superior al Magistraturii pentru anul 2017.

acestui important pas în reforma justiției românești, dovedind că deciziile Consiliului Superior al Magistraturii se sprijină în primul rând pe susținerea și opțiunile sistemului judiciar.

Din păcate, unele propuneri de modificare ale legilor justiției, ce au vizat structura de rezistență a arhitecturii sistemului judiciar, cu potențial de afectare a modului independent de funcționare a autorităților judiciare, au fost formulate în mod intempestiv și fără nicio legătură cu propunerile luate în dezbatere și analiză în cadrul consultărilor derulate în cursul anilor 2015-2016 sau în prima parte a anului 2017. Aceste propuneri-surpriză, însoțite de o mimare a dialogului constructiv, inclusiv prin exacerbarea publică a mesajului că avizul Consiliului Superior al Magistraturii are „doar un caracter consultativ”, au generat o stare de neîncredere cu privire la adevăratele intenții ale inițiatorilor acestor modificări, ce s-a făcut resimțită nu numai în cadrul Consiliului și al corpului profesional, dar chiar și în societate.”

- De asemenea, **obligativitatea obținerii unor avize conforme din partea CSM trebuie extinsă și pentru toate funcțiile de conducere din Ministerul Public**, inclusiv cele de cel mai înalt nivel. S-ar asigura în acest fel un echilibru între entitatea ce propune astfel de demnități - Ministerul Justiției și decidentul final - instituția Președinției, prin interpunerea CSM ca organ de specialitate propriu în cariera magistratului procuror.

- Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să contribuie decisiv la **definitivarea procesului de modificare a unor dispoziții normative din Codul Penal și Codul de Procedură Penală**.

Procesul de modificare a actualelor dispoziții ale codurilor și a altor norme penale din diferite legi speciale, trebuie să rămână un element prioritar pentru CSM, în condițiile în care, de existența unor reglementări clare și predictibile depind cu adevărat soluțiile procurorilor și hotărârile instanțelor de judecată; **cooperarea instituțională cu Ministerul Justiției** – titularul inițiativei legislative – devine astfel esențială.

De altfel, această preocupare este asumată și la nivelul tuturor instituțiilor angrenate în administrarea sistemului judiciar și realizarea actului de justiție, așa cum s-a și stabilit odată cu adoptarea **Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020**⁸ (capitolul II).

Necesitatea modificărilor legislative este una justificată dintr-o dublă perspectivă: una practică, generată de aplicabilitatea de ordin concret rezultată din investigarea cauzelor penale și o a doua, generată de nevoia aducerii textelor de lege în limite constituționale.

CAPITOLUL VI

RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ A MAGISTRATULUI JUDECĂTOR ȘI PROCUROR.

Proporția covârșitoare a judecătorilor și procurorilor din cadrul instanțelor judecătorești și a Ministerului Public își desfășoară activitatea cu respectarea legii, a principiului bunei credințe și a standardelor profesionale cerute de statutul de magistrat, fără ca activitatea acestora să cunoască deficiențe sancționabile.

Momentul intervenirii răspunderii disciplinare poate fi un eveniment regretabil și de nedorit din cariera profesională a unui judecător sau procuror, iar faptul că numeric, astfel de cazuri sunt

⁸M.Of. nr. 19 din 12 ianuarie 2015.

nesemnificative numeric dovedește caracterul cu totul excepțional al procedurilor disciplinare (2014 – 13 procurori sancționați disciplinar; 2015 - 6 procurori sancționați disciplinar; 2016 – 8 procurori sancționați disciplinar; 2017 – 10 procurori sancționați disciplinar).

Chiar și dacă procedura disciplinară a fost inițiată și aplicată pentru un număr foarte redus de procurori și judecători, în toate cazurile trebuie asigurate **garanții complete și reale** pentru respectarea drepturilor celor cercetați disciplinar, motiv pentru care rolul Consiliului Superior al Magistraturii trebuie amplificat pe următoarele paliere:

- **reanalizarea cazurilor în care poate interveni sancționarea disciplinară a magistraților** – de ex. (întârzieri repetate în soluționarea lucrărilor, din motive imputabile (art.99 lit. h), lipsa nemotivată repetată de la serviciu (art.99 lit. k) sau nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea (art. 99 lit. g);

- modificarea legislativă care să instituie obligativitatea realizării verificărilor prealabile de către **inspectori judiciari cu același grad profesional cu al magistraților verificați;**

-de altfel, **acest fapt ar trebui extins și în cazul realizării activităților de control realizate de către Inspekția Judiciară**, plecând de la un principiu simplu – pentru a putea controla un lucru, trebuie să fi realizat în mod personal și direct acel lucru.

Complementar răspunderii disciplinare a magistratului, dar în contextul problematicei mai vaste a răspunderii penale a magistratului în cazul comiterii de infracțiuni, trebuie reevaluată **situația suspendării magistratului din funcție**. Actualul cadru legal – **art.62 din Legea nr.303/2004 republicată** - prevede obligativitatea suspendării atunci când magistratul :

a) a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;

a^1) față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu;

Pentru asigurarea unei protecții reale a magistratului consider că regula ce trebuie instituită este aceea că **suspendarea magistratului să intervină în momentul condamnării definitive pentru toată gama de infracțiuni**, săvârșite cu intenție sau din culpă, cu excepția infracțiunilor de corupție și de serviciu, așa cum sunt acestea definite în Titlul V din Codul Penal și legile speciale în materie, în cazul cărora trebuie menținute actualele dispoziții corespondente.

Concluzionând,

Întreaga abordare managerială a factorilor de conducere ai Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie realizată având ca reper instituțional, ideea că **elementul determinant** în existența acestui organism reprezentativ, îl constituie **magistratul – judecător sau procuror** - cu particularitățile generate de statutul său special conferit de lege, iar de modul de pregătire, capacitate și responsabilizare a acestuia depinde și reușita instituțională a Consiliului Superior al Magistraturii, în ansamblu său.

Consolidarea statutului de magistrat al judecătorilor și procurorilor trebuie realizată prin aportul tuturor membrilor Secției pentru judecători și Secției pentru procurori ale Consiliului - printr-o **comunicare și conlucrare permanentă cu magistrații de la toate unitățile** dar și prin implicarea celorlalți factori de conducere de la toate nivelele.

Nu în ultimul rând, societatea civilă românească trebuie convinsă de realitatea că magistratul **procuror sau judecător - nu este un oponent al societății**, ci dimpotrivă, este un factor de echilibru, iar acțiunile desfășurate de către magistrați sunt necesare și lipsite de abuzuri procedurale.

În exercitarea funcției de reprezentare, Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să asigure:

- **echilibru și obiectivitate în reprezentarea tuturor procurorilor din cadrul Ministerului Public**, cu respectarea și susținerea demersurilor profesionale ale acestora, prin raportare la specificul instituțional propriu acestei entități.

- **asigurarea demnității statutului de magistrat al judecătorului și procurorului**, care să permită fundamentarea și susținerea obiectivelor arătate, atât în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, dar și în relația cu instituțiile partenere.

Vreau să asigur toți procurorii din Ministerul Public și judecătorii că dintr-o astfel de funcție voi fi un promotor constant al drepturilor lor legitime, al consolidării statutului de magistrat dar și al apărării independenței sistemului judiciar în ansamblul său.

C U P R I N S

CAPITOLUL I

Consiliul Superior al Magistraturii. Prezentare generală. **Pg.1**

CAPITOLUL II

Consolidarea statutului de magistrat al judecătorului și procurorului. **Pg. 5**

CAPITOLUL III

Gestionarea carierei magistratului judecător și procuror. **Pg. 8**

CAPITOLUL IV

Identificarea măsurilor pentru îmbunătățirea activității sistemului judiciar. **Pg. 12**

CAPITOLUL V

Avizele acordate de către Consiliul Superior al Magistraturii. **Pg. 15**

CAPITOLUL VI

Răspunderea disciplinară a magistratului procuror. **Pg. 16**

CONCLUZII

Pg. 17